

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2019 r. — CI i in./Parlament i Rada**(Sprawa T-383/19)**

(2019/C 270/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CI, CJ, CK, CL i CN (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/592 z dnia 10 kwietnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1806 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania, w tym kosztami adwokackimi do wysokości 5000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez rozporządzenie (UE) 2019/592 praw nabytych wynikających z obywatelstwa europejskiego.

W pierwszej kolejności skarżący twierdzą, że Parlament i Rada naruszyły ich prawo do życia prywatnego i rodzinnego, ponieważ żyją oni od ponad piętnastu lat w innym państwie członkowskim Unii, z którym łączą ich ściśle więzy: niektórzy mają małżonka i dzieci będące obywatelami innego państwa członkowskiego lub posiadają w nim nieruchomości.

W drugiej kolejności skarżący twierdzą, że zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę równości, ponieważ uznaje ono ustanie praw, jakie wywodzą oni z ich obywatelstwa europejskiego, nie dokonując żadnego rozróżnienia pomiędzy obywatelami podlegającymi zasadzie zniesienia ich prawa do głosowania po piętnastu latach zamieszkiwania poza Zjednoczonym Królestwem a innymi obywatelami.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez zaskarżone rozporządzenie statusu Gibraltaru, ponieważ odniesienie w zaskarżonym rozporządzeniu do Gibraltaru jako do „kolonii Korony Brytyjskiej” może stworzyć klimat, który nie sprzyja pojednaniu między Hiszpanią a Zjednoczonym Królestwem, ze szkodą dla praw mieszkańców Gibraltaru.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zwolnienia z obowiązku wizowego przyznanego obywatelom brytyjskim przez rozporządzenie 2018/1240 z tego względu, że skarżący będą musieli ubiegać się o zezwolenie na podróż ETIAS i że istnieje zatem możliwość, iż wydanie tego zezwolenia zostanie im odmówione.
-